

המבנה פרק שנים עשר שבת קד רביינו תנאל

השׁם ק' מפְנֵי יָד - צַדִּיקָה מֵסְפָּדוֹת בְּלָוֶות לְכָל מֵסְפָּדוֹת
לְעֵדָה בְּלָוֶות כְּדָמָמֶת מְגַנֵּךְ טַבִּישׁ נְמֻרָה וְכַזְׂין דָּמָר רַכְבָּה
חֲדָרָה מֵסְפָּדוֹת זְבָלוֹת נְגַם כֵּן מְזֻדָּמִים לְעֵדָה קְפָד לְמַקְמָה
חֲלָלָה בְּסָמוֹת בְּבָלָלָה וְבָכָבָבָה יְהִי נִגְלָה מִשְׁעִינְכָּךְ סָהָה לְהִלְלָה

נפשיה, **לט"א** מחוור אפה דודית מגמל: ולן
 ליכטס' פניה, **הו'** וה שמו של הקב"ה, "וְרֹא
 הקב"ה הָעַזְזֵךְ תִּחְזֶקְיָהּ אֶת־עֲצָמָיו וְמִפְרַחּ לְךָ וְנִזְנְתָן לְךָ
מ"ט פותחה מ"ס סתומה: **מאם'** פתחו מאם
 ← נאמן בטוף נאמן פשות, **ס"ע** - סטוק עניין
 אותה, **פ'** כפופה פ' פשותה פה פוחח מה
 ← צדיק כפופה צדיק פשות, ה'ינו נאמן בטוף
 כפופה על כפיפתו מכאן שנתנה החורה
 רישע **טעטע** טעטע אמהדר אפייה דקי"ה מר"ש אספס
 ברשותם טעטע מודהרה תנינה דקי"ה לבג'ן
 אני קשור לך בתר במתו **אלט"א** ברעה דקי"ה דאמון
 ולענויים יתון חן-בא לייטמא פוחחן לו, בא ליטמא
 אמרת **טעטע** שקר מקרבן מיליה אמרת מרא:
 לא שכiba, **טעטע** שקר אודה ברעה קאי ו'
 שקר לא קאי. **ג'י** ב"ש שאותה תעב אונאותה לה
 ב"ר גונן טמיא אהדים עליי, דיקרטותי נגע
 הרשעים אבל מורת צדיקים א"ת ב"ש אם אפנה
 ניגר בדורק, ה"ז ו' - חיציצה הוי בינך לאף, **ע'**
 השטן, **ט' ב"ל** אמר [شد של] ניגרנס לפניו הקב"ה
 הקב"ה אה"ס בתמ"ע ו' אני חם עליהם מפה
 כנים הם צדיקים והם **לכ' אין** לך תלה בהרhom
 של עולמבר, ונני מושע גאל ש"ה, **א'** אל'ם
 הע"ר' אמר נידחנס לפני הקב"ה ריבונו של עליון
א' **ט' ב"ה** טיר' ישבת **ט' ב"ה** ל' כיות כירות
 ↓ **ט' ב"ה** טיר' ישבת **ט' ב"ה** ל' כיות כירות

דב נסائم גאון

פ' ב' הובנה מטה ובנה... אמור לה לא' ווועש בען בל' או רוחנו דורך לבי מושך ואחרו מל' אדא' בעריך... ואל גאנטס החטטן ליליט הוווער והווע שט' תינוקת אמור בו גונעה בעז'טס כו'... וויש אומדרס ד'א' ווועש
חרושע נון לא אטיפר קויתוועה בתולת ברשות דראַאַשעניא אמור מעשה ההווים פניר... וווע' הו קראָוילען מס בעפלוועו חינכער גען מושבחת לה בען... דנגן פערען בע'... באללה נק'את (ט' ג')